

Проект!

**Проект на Закон за изменение и допълнение на
Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица**

(Обнародван ДВ. бр. 50 от 25 юни 1991г., изменен ДВ. бр. 52 от 28 юни 1994г.)

§ 1. В чл. 3 се създава нова ал. 3 със съдържание:

"(3) Ако лицата по алинея 1 и 2 нямат посочените наследници, правото на обезщетение се наследява от техните преживели братя и сестри, но не и от наследниците им."

§ 2. Чл. 5 се изменя така:

(1) Създава се нова ал. 2 със съдържание:

"(2) Искането за обезщетение въз основа чл. 3, ал. 3 се предявява пред Министерството на финансите в 1-годишен срок от влизането в сила на тази разпоредба".

(2) Досегашната ал 2 става ал 3.

Заключителна разпоредба

§ 3. Законът влиза в сила три дни след деня на обнародването му в "Държавен вестник".

МОТИВИ
към проекта на Закон за изменение на
Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресираните лица

Настоящите изменения на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресираните лица целят да коригират една законодателна несправедливост, възникнала с приемането на закона преди 11 години, а именно, че обезщетенията, които са предвидени в него могат да бъдат наследени от много ограничен кръг наследници.

Законът за политическа и гражданска реабилитация като специален закон дерогира общия режим на Закона за наследството, като неговият чл. 3 предвижда, че само "деца, съпруг и родители" на репресираните могат да наследят съответното обезщетение. Тази разпоредба твърде много стеснява кръга на наследниците по закон, като неоснователно го свежда само до най-близките роднини от първа степен. Без каквато и да е обосновка от групата на наследниците са изключени братята и сестрите на лицата по чл. 3, ал.1 и 2, когато те са единствените им преживели наследници.

В тази връзка не трябва да се забравя, каква е целта, с която е приет Законът за политическа и гражданска реабилитация на репресираните лица. Той е своеобразно извинение на държавата, че в определен исторически период нейни представители са имали подобно недопустимо отношение към правата и свободите на български граждани. В чл. 1 от закона изрично се казва, че предвидената в него реабилитация е насочена към лица, "които са били незаконно репресирани заради техния произход, политически и религиозни убеждения". Неприемливо е, когато държавата се "извинява" и се стреми да компенсира по някакъв начин репресираните и техните наследници, това компенсиране да е толкова ограничено, че на практика за някои от най-близките наследници - братята и сестрите на репресираните, компенсацията да е никаква.

В проекта за изменение съзнателно са изключени наследниците на братята и сестрите на репресираните. Целта е да се помогне на реално пострадали и необезщетени хора, а не да се създават нови привилегии и да се дава възможност за незаслужено обогатяване.

Разпоредбата, която предвижда срок за реализиране на правата на новата група наследници е създадена, тъй като според чл. 5, ал. 1 от закона исканията за обезщетение се предявяват в 5-годишен срок от влизането на закона в сила, а този срок е изтекъл през 1996 г. Новият срок е с продължителност от една година, която е достатъчна поради това, че става дума за допълнение на съществуващ отдавна закон и се отнася само до новата група наследници.

31.07.2002 г.

Вносител: Мирослав Севлиевски
и група народни представители